

[Løje.]

stitsminister til at gaa ind for Dødsstraffen, er jeg overbevist om, at der vil rejse sig en stadig stærkere Folkestemming, en Stemning, der vil blive saa stærk, at man i det lange Løb ikke kan sidde den overhørig. Vor Retsordning maa være en saadan, at der værnes og fredes om de fredelige og gode Samfundsborgere — dér bør Humaniteten anvendes og ikke over for de Mennesker, der spreder Sorg og Ulykke om sig, hvor de færdes.

Før jeg slutter, vil jeg atter bede den højtærede Justitsminister om at tage denne alvorlige Sag op til fornyet Overvejelse. Jeg skønner ikke, at det Svar, som jeg fik af Ministeren, tilfredsstillende er, og jeg tror ikke heller, det tilfredsstillende er mange ude i Befolkningen.

Bomholt: Selve Problemet Dødsstraf skal jeg ikke komme ind paa her, da det vil være mere naturligt at føre en Debat om dette under den Sag, der er opført som næste Punkt paa Dagsordenen.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Forespørgerne (Løje) bemærkede og understregede, at der for Tiden eksisterer en følsom Mentalitet, og det er ogsaa rigtigt, at mange Menneskers Nerver er blevet stærkt paavirket af de sidste Tidens Begivenheder. Men een Ting er jo det Følelsesindtryk, som bestemte Begivenheder fremkalder i Sindet — noget andet er den helt rigtige Behandlingsmaade af Forbryderne, en Behandlingsmaade, der ikke bør bygge paa isolerede Tilfælde eller tilfældige Stemninger og Følelser, men bør have et alsidigt og solidt Underlag.

Det er vist rigtigt, som den ærede Forespørger bemærkede, at Pressens uopenlysende — ikke blot Referater, men Fremstillinger har deres Betydning, naar det gælder om at drive Følelserne i Vejret hos en i Forvejen følsom Befolkning. Det er muligt, at der kunde indgaaes en fair Alliance mellem Bladene om at undgaa i alt Fald de værste Udmalinger. Det kunde maaske ogsaa henstilles til visse Politimænd at spare en lille Smule paa de mange Interviews. Hvor stærkt Presseomtale og Avisreferater virker, er jo selve den ærede Forespørgers Tale et Vidnesbyrd om; her havde vi netop den oppressede Følelse, den stærkt svingende Mentalitet med Krav om drastiske Foranstaltninger. Det ærede Medlem Hr. Løje og jeg kan meget hurtigt blive enige om, at Grenaa-Forbrydelsen er modbydelig. Vi kan blive enige om, at denne Forbrydelse fortjener haard Straf,

men det forekom mig, at det ærede Medlem i sin følelsesbetonede Omtale af Begivenheden var lige ved at kræve Dødsstraf for de unge Mennesker. Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad den højtærede Justitsminister understregede, at Antallet af Mord og Drab ikke er vokset i den sidste halve Snes Aar. Der kan være enkelte Aar, hvor Tallet pludselig blusser op, men saa falder det paa ny tilbage til et ret lavt Niveau, som oftest under 10. I 1926 fandt 9 Mord og Drab Sted, i 1927 13, i 1928 5, i 1929 4, i 1930 12, i 1931 5, i 1932 13, i 1933 8, i 1934 9. Det vil sige, at Tallet for 1934 er det samme som Tallet for 1926. Det ærede Medlem Hr. Løje gjorde opmærksom paa, at hvis det stod helt rigtigt til i Landet, skulde Tallet helst gaa ned efter. Det er faktisk gaaet ned efter, maalt med den stigende Befolkning. Befolkningen er siden 1926 vokset, men netop det Aar, hvis Forbrydelser vi her omtaler, har ikke et større Antal Mord og Drab end 1926.

Man kunde jo sammenligne Statistikken over Mord og Drab med Statistikken over Selvmord og Dødsfald som Følge af ulykkelig Hændelse, og man vil da for de sidste 2 Statistikkomraaders Vedkommende se, at Tallene her er gaaet meget stærkt i Vejret. Man gaar vistnok i Almindelighed ud fra, at Selvmordenes Antal i høj Grad hænger sammen med Tidsomstændighederne, ikke blot Tidsmentaliteten, men ogsaa den økonomiske Basis for den. I 1921 havde vi 430 Selvmord, 1925 vokser Tallet til 468, 1927 er det forøget til 559, 1930 til 624, 1932 til 689, altsaa en meget hurtigt voksende Tal-søjle. Ser vi paa Dødsfald som Følge af ulykkelig Hændelse, var der i 1921 756, i 1926 860, i 1930 1 092, i 1931 1 233, altsaa atter en voldsom Stigning. Sammenligner man disse Tal, der altsaa ogsaa hidrører fra Dødelighedsstatistikken, med Tallene for Mord og Drab, maa man sige, at det er prisværdigt for Nationen, at disse sidste Tal er holdt paa et saa lavt Plan, som Tilfældet er. Man kunde maaske endda knytte den Bemærkning til nogle af de mange Dødsfald, der hører ind under Statistikken over ulykkelige Hændelser, nemlig de Dødsfald, der hidrører fra Trafikulykker, at drejede det sig om Problemet Fred og Sikkerhed for Befolkningen, burde der i Virkeligheden ogsaa sættes ind her, og skulde man følge det ærede Medlem Hr. Løjes Tankegang, skulde der altsaa skærpede Straffe til over for de Folk, der er Skyld i, at andre Mennesker afgaar ved Døden som Følge af Kørselsulykker.